

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: S. Slobodzean)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Nina Ciobanu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de
Stat „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” împotriva lui Ion Ciobanu și Ninei
Ciobanu, intervenient accesoriu Agenția „Moldsilva” cu privire la evacuarea din
bunul imobil,
împotriva încheierii din 2 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 5 aprilie 2019, ÎS „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” a depus cerere
de chemare în judecată împotriva lui Ion Ciobanu și Ninei Ciobanu, intervenient
accesoriu Agenția „Moldsilva” cu privire la evacuarea din bunul imobil.

Prin hotărârea din 10 septembrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central s-
a admis acțiunea. S-a dispus evacuarea lui Ion Ciobanu și a membrilor familiei lui,
precum și a tuturor bunurilor acestuia din imobilul, încăperea de serviciu – cantonul
nr. 4, situat în r. Strășeni, sat. Căpriana, extravilan, număr cadastral XXXXX.307
care aparține cu drept de proprietate ÎS „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”.
S-a încasat din contul lui Ion Ciobanu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de
150 de lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 6 octombrie 2020, Nina
Ciobanu a depus apel, prin care a solicitat casarea hotărârii cu trimiterea cauzei la
rejudecare în prima instanță. Totodată, Nina Ciobanu a solicitat repunerea în termen
a cererii de apel, invocând că nu a cunoscut despre hotărârea contestată și în general
despre acțiune, la fel nu a cunoscut că ar avea o calitate procesuală în prezentul
litigiu.

Prin încheierea din 2 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea
depusă de Nina Ciobanu cu privire la repunerea în termen. S-a restituit ca fiind depus
în afara termenului legal apelul declarat de Nina Ciobanu, împotriva hotărârii din 10
septembrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de
chemare în judecată depusă de ÎS „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”
împotriva lui Ion Ciobanu și Ninei Ciobanu, intervenient accesoriu Agenția
„Moldsilva” cu privire la evacuarea din bunul imobil.

La 19 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Nina Ciobanu a declarat recurs împotriva încheierii din 2 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea acesteia cu repunerea apelului în termen și trimiterea cauzei instanței de apel de la etapa punerii pe rol.

În motivarea recursului a indicat că este soția lui Ion Ciobanu, dar din anul 2019-2020 relațiile în familie s-au înrăutățit. Despre existența litigiului nu a cunoscut, deoarece nu a fost informată nici de soțul ei nici de către instanța de judecată.

A mai specificat că a declarat apelul în termen de 15 zile din momentul recepționării hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 2 martie 2021, fiind expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire din 4 martie 2021 (f.d. 35, Vol. II), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare.

Astfel, recursul declarat la 19 martie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427, lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Instanța de recurs a constatat că prin hotărârea din 10 septembrie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central s-a admis acțiunea. S-a dispus evacuarea lui Ion Ciobanu și a membrilor familiei lui, precum și a tuturor bunurilor acestuia din imobilul, încăperea de serviciu – cantonul nr. 4, situat în r. Strășeni, sat. Căpriană, extravilan, număr cadastral XXXXX.307 care aparține cu drept de proprietate ÎS „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”. S-a încasat din contul lui Ion Ciobanu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 de lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 6 octombrie 2020, Nina Ciobanu a depus apel, prin care a solicitat casarea hotărârii cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță. Totodată, Nina Ciobanu a solicitat repunerea în termen a cererii de apel, invocând că nu a cunoscut despre hotărârea contestată și în general despre acțiune, la fel nu a cunoscut că ar avea o calitate procesuală în prezentul litigiu.

Instanța de apel prin încheierea din 2 martie 2021 a respins cererea depusă de Nina Ciobanu cu privire la repunerea în termen. A restituit ca fiind depus în afara termenului legal apelul declarat de Nina Ciobanu, împotriva hotărârii din 10 septembrie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” împotriva lui Ion Ciobanu și Ninei Ciobanu, intervenient accesoriu Agenția „Moldsilva” cu privire la evacuarea din bunul imobil.

Colegiul învederează că în temeiul art. 362 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termenul de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Astfel, Colegiul reține că dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost emis la 10 septembrie 2020, iar cererea de apel împotriva acesteia a fost declarată de Nina Ciobanu la data de 27 ianuarie 2021, adică cu depășirea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Mai mult, actele cauzei atestă că la ședința de judecată din 4 septembrie 2019, fiind prezent Ion Ciobanu, soțul Ninei Ciobanu, a comunicat instanței că membrii familiei sale, inclusiv și soția Nina Ciobanu, cunosc că prin încheierea protocolară din 10 iulie 2019, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesoriu, fiind solicitată amânarea cauzei (f.d. 46, vol. I), astfel, fiind neîntemeiat argumentul Ninei Ciobanu precum că nu a cunoscut despre prezenta cauză și că ar avea o calitate procesuală în prezentul litigiu.

În conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În acest sens, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea depunerii apelului în termen.

Or, din materialele dosarului rezultă că Nina Ciobanu solicitând repunerea în termen, nu a invocat în apel nici un motiv în acest sens, care ar determina repunerea în termen, iar în lipsa unor argumente justificative, admiterea cererii de repunere în termen a cererii de apel ar aduce atingere securității raporturilor juridice.

Așadar, Colegiul învederează că respectarea de către părți a termenilor legali constituie o obligare pozitivă a părților și are menirea asigurării bunei funcționări a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de Lege și doar în cazul în care partea înaintează o cerință de repunere în termen, justificată obiectiv și probată prin probe pertinente și admisibile în temeiul art. 116, 118, 121, 122 și 362 Cod de procedură civilă, prin care va dovedi că omiterea termenului a fost cauzată de motive întemeiate.

În sensul art. 10 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea

legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Colegiul remarcă faptul că, participanții la proces care dețin un interes material și/sau procesual în examinarea cauzei civile, trebuie să manifeste un comportament activ în susținerea poziției prin înaintarea de cereri, prezentarea de probe în susținerea poziției în cadrul procesului civil.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentul recurenteii precum că cererea de apel urma a fi repusă în termen din motiv că instanța nu a înștiințat-o despre examinarea cauzei.

Raportând cadrul legal enunțat la circumstanțele speței, instanța de apel corect a considerat că în speță nu sunt întrunite temeiurile legale întru admiterea cererii apelantului de repunere în termen.

În circumstanțele expuse, Colegiul consideră că argumentele recurenteii privind motivele omiterii termenului de contestare a hotărârii, sunt neîntemeiate și lipsite de suport probatoriu, urmând a fi respinse.

Pe cale de consecință, instanța de judecată consideră că recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională. Or ultimul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja drepturile de acces la instanță. Contrar celor menționate, apelantul nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen.

Aici se impune a scoate în evidență că CtEDO, în jurisprudența sa promovează, cu consecvență cu titlu de principiu obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11.09.2007).

Articolul 6 §1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile.

Totuși, „dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, supus limitărilor, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului.

În acest context, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 § 1 al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Conform practicii CtEDO restricția impusă accesului la o instanță judecătorească sau un tribunal nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (a se vedea, spre exemplu, *Tinnelly & Sons Ltd and Others și McElduff and Others v. the United Kingdom*, Reports 1998-IV, p. 1660, § 72; *Malahov c. Moldovei*, hotărârea din 07 iunie 2007).

Din considerentele menționate și având în vedere că Curtea de Apel Chișinău, corect a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și a restituit cererea de apel, iar argumentele invocate în recurs poartă un caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și necesită a fi respins, cu menținerea încheierii recurate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Nina Ciobanu.

Se menține încheierea din 2 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” împotriva lui Ion Ciobanu și Ninei Ciobanu, intervenient accesoriu Agenția „Moldsilva” cu privire la evacuarea din bunul imobil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat